

Schaza nima, hač swoje Słowo, a nam ljepe a wjazy pomhač a radzić nemože we Njechu a Smerczi, hač psches to Ewangelion, a budže tola psches to tak žalosnje neczeszene a hanene, dyž budže jemu Wina data, so schitke Nesboža pschineše zc. Kaska Schtrafa pak budže na tajke Hanenje pschindž? Tajka: Boh budže tajke lestrarske Wutroby a Woczi zylje saslepicz, so nebudža te wulke Bože Dobroty widzić, a budža stymy Židami sasakli a tajzy wostacz, so niczo wjazy nebudža moz, hač Boha hanicz, a napopljatku k Szertej czanyez. Tajka Sda fluscha sa nich, a budža tušamu wjeszje dostacz. Schaf dyrbiš ty tež czerpicz, tam dzejš to Ewangelion neje, a sboniš, so cze kojzdy sajndž nima, ale dyrbiš Nepscheczestwo wustacz. Tak je to Mjesto Rom Wojnu a schelake Nesbože pscheczerpicz dyrbjalo, predy dyžli to Ewangelion pschischto je.

Tehodla neje na tym to Ewangelion we Wini. Schitka Wina je teho Szerta a nascheho Nedžaka. Ton Szert nemože to Ewangelion czerpicz, a ze jo rad podušycz, tehodla nacžini won schitke Nesboža, a čim moznischo to Słowo dze, čim wjazy njewa a rošnjewa won šo na njo. Dyž my tehodla pscheczimo tajkemu Schazej tajzy nedžakni šo sadžeržimy, jon horje newosmemy a nenaložimy, haj hischcze hidžimy a pscheczjehamy, da to Boh nemože snesz, a dyrbi sewschelakimi Schtrafami a Szwilami pschindž, so by tajkemu Nedžakej wobarač.

To je ta prjenja Schtuka, so by wuknyl: zeschli Kscheszijan bycz, so by šo na to Newedro pschihotowal. Nochzeschli pak to činicz, da dži, ty budžesch jo derje sbonicz, dyž budžesch dyrbecz wumrecz, schto šy činik.

II. a Ta druga Schtuka nastupa to prawe Waschnje teje Wjery, ta šo namača pschitajkim Bjedženju a Newedri, dze k Krystu-

šej a wubudži jeh o. To tež wuk derje, pschetož naschi Pscheczimnizy, či Podjanszy, djerža tu Wjeru sa jenu jara šnadnu Wjez. Djerža pak wele wot frej Wolje. Na pak zyl jim popschecz, so bychy tež we Wodži byli, so bychy spytali, schto we tajkej Žaloszki a Nusy ta frej Wola samože! Či Japow schto ljo šu jo tudy pječne nawuknyli, so, nech je ta Wjera tak šlaba a šnadna byla hač je zyla, da schaf, dy by tajka šlaba Wjera nebyla, da bydžichy tajkeje frej Wolje dla sazwyšlowacz dyrbeli a do Grunta Morja šo ponuricz. Ale dokelž tudy mala Wjera je, fajž Krystus šam wobšwjetš, dyž won praji: Dwy Małowjerni, da jim to pomha, so woni nesazwyšluja, ale bježa k Krystušej, wubudža jeh o, a požadaju jeh o Pomoz.

Dyž tak to ta mala a šlaba Wjera čini, schto nedyrbjala jena šylna a wulka Wjera činicz? Kajž to, psched Tydženjom, ton Herempel teho Wušadneho a Hetmana we Kapernaumi wobšwjetš. Tehodla stej frej Wolu aby stym člowškim Samoženjom niczo neje, wono šo s hubi a nemože wobštacž, dyž to Svytowanje dze a ta Bitwa šo spoczne. Pschetož tedom nasche Myšlje žane druhe neššu, hač so wolamy a požadamy, so bychmy na Sto Milow preicz byli. To je, ta frej Wola netroschtuje tu Wutrobu, ale čini tu šamu dale a bole bojasnišchu, tak so wona tež psched schumjazym Bo, eschkom šo stroži.

Ale ta Wjera, hač wona runje mala a šlaba je, da wona tola stej, a nepostroži šo na Smerczi; fajž my tudy na tych Wuczomnikach widžimy. Ta Smercz bjesche jim psched Woczomaj, pschetož te Zolmy schudžom s Wozu na nich bijachu, tak so ta Wodž pschikryta bje. Schtu nedyrbjal pschitajkej Nusy a smertnej Strachoszi wobš-